

Begäran om förhandsavgörande framställd av Marknadsdomstolen (Finland) den 15 juli 2022 – Mylan AB mot Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC och Gilead Sciences Inc.

(Mål C-473/22)

(2022/C 389/08)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Marknadsdomstolen (Finland)

Parter i det nationella målet

Klagande: Mylan AB

Motpart: Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC och Gilead Sciences Inc.

Tolkningsfrågor

1. Ska en skadeståndsmekanism som gäller i Finland och som bygger på strikt ansvar, såsom den mekanism som beskrivs ovan (punkterna 16–18 i förevarande begäran om förhandsavgörande), anses vara förenlig med artikel 9.7 i direktiv 2004/48⁽¹⁾?
2. Om fråga 1 besvaras nekande: På vilken typ av skadeståndsansvar grundar sig i så fall ansvar enligt artikel 9.7 i direktiv 2004/48? Ska detta ansvar anses utgöra en form av ansvar på grund av vållande, en form av ansvar för missbruk av en rättighet eller ansvar på någon annan grund?
3. Med hänvisning till fråga 2: Vilka omständigheter ska beaktas vid bedömningen av huruvida det föreligger ansvar?
4. Ska i synnerhet bedömningen i fråga 3 endast göras på grundval av de omständigheter som var kända när en interimistisk åtgärd vidtogs, eller kan hänsyn exempelvis tas till att den immateriella rättighet vars påstådda intrång har motiverat den interimistiska åtgärden senare ogiltigförklarades retroaktivt, efter det att den vidtagits och, om så är fallet, vilken betydelse bör den senare omständigheten tillmätas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EUT L 157, 2004, s. 45).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 22 juli 2022 – EM mot Roompot Service B.V.

(Mål C-497/22)

(2022/C 389/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: EM

Motpart: Roompot Service B.V.

Tolkningsfrågor

Ska artikel 24.1 första meningen i förordning (EU) nr 1215/2012⁽¹⁾ tolkas så, att exklusiv behörighet gäller för hyrd egendom som omfattas av ett avtal mellan en privatperson och en kommersiell hyresvärd för semesterbostäder avseende korttidsupplåtelse av en bungalow i en semesterpark som drivs av hyresvärden – som, utöver den rena användningen, tillhandahåller ytterligare tjänster såsom slutstädning och tillhandahållande av sängkläder – oberoende av om semesterbungalowen ägs av hyresvärden eller av en tredje man?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 27 juli 2022 – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli mot Girelli Alcool Srl

(Mål C-509/22)

(2022/C 389/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Motpart: Girelli Alcool Srl

Tolkningsfrågor

- 1) Ska begreppet "oförutsebara omständigheter", till vilket förluster som uppkommer under ett uppskovsförfarande är hänförliga, i den mening som avses i artikel 7.4 i direktiv 2008/118/EG,⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det, i likhet med force majeure, syftar på onormala och oförutsebara omständigheter som den godkände upplagshavaren inte rått över, och som upplagshavaren inte kunnat undvika trots att denne iakttagit vederbörlig omsorg och som därför objektivt ligger helt utanför dennes kontroll?
- 2) Är iakttagandet av vederbörlig omsorg för att undvika den skadevällande händelsen av betydelse för att utesluta ansvar i händelse av oförutsebara omständigheter och i så fall i vilken omfattning?
- 3) Mot bakgrund av hur de två första frågorna besvaras, är då en bestämmelse såsom artikel 4.1 i lagstiftningsdekret nr 504 av den 26 oktober 1995, där ringa oaktsamhet (av den berörde själv eller av tredje man) likställs med oförutsebara omständigheter och force majeure, förenlig med artikel 7.4 i direktiv 2008/118/EG, där det inte anges några ytterligare särskilda villkor, särskilt vad gäller den "oaktsamhet" som visats av den som orsakat skadan eller av den berörde?
- 4) Kan uttrycket "eller ... som en följd av de behöriga myndigheternas medgivande", som även det återfinns i artikel 7.4 i direktiv 2008/118, förstås på så sätt att det syftar på en möjlighet för medlemsstaten att fastställa en ytterligare allmän kategori (så kallad obetydlig oaktsamhet) som påverkar definitionen av frisläppande för konsumtion i händelse av att varan förstörs eller går förlorad, eller utesluter detta uttryck en sådan möjlighet och ska det tvärtom anses syfta på specifika situationer där medgivande ges från fall till fall eller under alla omständigheter i fördefinierade kategorier av fall enligt objektiva kriterier?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 2009, s. 12).